

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoP/47/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314207636
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5314207636.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd Žilina, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a Mgr. Františka Dulačku, vo veci starostlivosti o maloletí deti: Y. B., nar. XX.X.XXXX a Q. B., nar. X.X.XXXX, obaja bytom u matky: Ing. B. B., rod. I., nar. XX.X.XXXX, bytom Y. O. Y. XXX, maloleté deti zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Čadci a otca: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. G. K. XXX, právne zastúpený JUDr. Stopka, JUDr. Blendovský, JUDr. Strapáč, PhD., s.r.o., so sídlom Čadca, Potočná 2835/1A, Čadca, IČO: 36 866 849, o zvýšenie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č. k. 6P/49/2014-72 zo dňa 09.apríla 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zmenil rozsudok Okresného súdu Čadca v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina sp.zn. 6C/61/2004 a 14P/10/2009, keď počnúc dňom 4.8.2014 zvýšil výživné na mal. Y. na sumu 200,-Eur a mal. Q. na sumu 150,-Eur. Zameškané výživné za obdobie od 4.8.2014 do 9.4.2015 u mal. Y. vo výške 640,-Eur a u mal. Q. vo výške 240,-Eur povolil otcovi splácať v mesačných splátkach u oboch maloletých detí po 15,- Eur spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že k zmene pomerov môže dôjsť na strane oprávnených alebo povinného, prípadne na oboch stranách. Súd preto je povinný skúmať túto zmenu pomerov v oblasti príjmov, výdavkov a celkových majetkových pomerov. Podstatná zmena pomerov na strane otca zjavne nenastala, pretože naďalej pracuje v zahraničí a pokiaľ vyčíslil náklady na jeho bývanie, stravovanie a cestovanie v Anglicku, tieto vyčíslil sumami, ktoré považoval súd za nie dostatočne preukázané, že ide o náklady, ktoré sa týkajú iba samotného odporcu, teda otca maloletých detí. Z nájomnej zmluvy vyplýva, že táto nájomná zmluva sa týka obydlija označeného ako dom. Teda z tejto nájomnej zmluvy nie je jasné, že v predmetnom dome býva iba otec maloletých. Zo zistení v obdobných prípadoch, kedy občania Slovenskej republiky pracujúci v Anglicku si prenajímajú bývanie v mieste pracoviska v Anglicku, prípadne v iných krajinách, pre riešenie výšky nájomného sa združujú v takto prenajatých obydliach viacerí nájomníci s tým, že uhrádzajú spoločne nájomné za celé toto obydlie. Z predloženého dokladu otcom absolútne nie je zjavné, že ide o prenájom uvedeného domu iba odporcovi, otcovi maloletých detí. Na druhej strane, ak by skutočne uvedený dom si prenajímal iba samotný otec, ide o nadštandardné bývanie, pretože nájomné vo výške 506,- Eur za akékoľvek priestory v Anglicku sa aj z pohľadu obyvateľa Slovenskej republiky javí ako veľmi vysoké nájomné, ktoré pri posudzovaní štandardu na strane matky a maloletých detí je vysoko nadpriemerné. Preto náklady, ktoré takýmto spôsobom otec špecifikoval, nemohol akceptovať a považovať za primerané reálne náklady na bývanie. Okrem

toho uvádza náklady na cestovné motorovým vozidlom, čo v danej situácii tak isto považuje za skôr nadštandardné, pretože existujú vo všetkých oblastiach v zahraničí, kde naši občania pracujú, hromadné dopravné prostriedky, ktorými sa lacnejšie možno dopraviť ako osobným motorovým vozidlom, pretože s užívaním, alebo vlastníctvom motorového vozidla sú samozrejme spojené aj určité poisťné a poplatkové výdavky, ktoré sú v pomere k pomerom užívateľov motorových vozidiel v Slovenskej republike vyššie oveľa. Na druhej strane treba poukázať na tú skutočnosť, že výživné pre maloleté deti slúži nielen na uspokojovanie ich stravovacích potrieb v užšom zmysle, uspokojovanie potrieb na šatstvo, bielizeň, obuv a potrebných nevyhnutných výdavkov, ale aj ďalších potrieb dôležitých k úspešnej výchove dieťaťa, vzdelávanie, príprava na budúce povolanie, kultúrne, športové a rekreačné potreby, náklady spojené so zdravotným stavom a niekedy aj k tvorbe úspor pre budúce uspokojovanie týchto potrieb. Ale je treba na druhej strane postaviť do určitého protikladu a pomeru možností a schopností na strane matky, ktorá priamo deti vychováva, a ktorá každodennou starostlivosťou sa v podstatnej miere podieľa na všetkých týchto výchovných procesoch, a preto odôvodnené potreby maloletého dieťaťa sú súčasne závislé aj od schopností a možností rodičov vo vzájomnom porovnaní. Tieto rozdiely je potom potrebné určitým spôsobom prejavíť aj vo výške výživného, keď na jednej strane otec, ktorý tým, že deti nemá v priamej starostlivosti podľa vyjadrenia matky a samotnej maloletej Q. nejaví o nich žiaden záujem nad rámec bežného výživného, vôbec ničím neprispieva na ich potreby a na druhej strane každodennú starostlivosť matky, ktorá musí riešiť mnohé situácie, výchovné, zdravotné a vôbec životné bez toho, aby mala možnosť sa poradiť, alebo nejakým spôsobom oprieť o názor a podporu zo strany otca ako druhého rodiča. Všetky tieto skutočnosti zohľadnil pri rozhodovaní o výške výživného a považoval zvýšenie výživného u maloletého Y. za primerané vzhľadom na to, že začal navštevovať strednú školu spojenú s technickým vzdelaním, kde sa zúčastňuje praktického vyučovania, na oblečenie a potreby na prax má v podstatnej miere zvýšené náklady. Rovnako súd považoval výživné aj u maloletej Q. za neprimerane nízke vzhľadom na to, že ide o dievča, ktoré je vo veku puberty, kedy je zvýšená potreba hygienických, kozmetických a iných potrieb dievčaťa, ktoré v spoločnosti svojich rovesníčiek nemôže pôsobiť ako dieťa, ktoré nemá na najzákladnejšie životné potreby. Životný štandard otca v zahraničí oproti štandardu detí žijúcich s matkou, ktorá má zdravotné problémy a tak isto problémy zamestnať sa, sú neporovnateľné.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podal odvolanie otec maloletých detí. Namietal, že súd sa s jeho situáciou náležite nezaoberal. Nikdy netvrdil, že prenájom uvedeného domu sa týka výlučne len jeho osoby. Naopak predložil čestné prehlásenie O. R., z ktorého vyplýva, že tento má nehnuteľnosť v prenájme a platí mu mesačne na nájom, elektrinu, plyn a odpad mesačne 400 libier (505,37 Eur). V súvislosti s cestovnými nákladmi nikdy netvrdil, že užíva alebo vlastní osobné motorové vozidlo. Naopak predložil čestné vyhlásenie P. A., že mu mesačne prispieva sumou 65 libier (82,12 Eur), pričom náklady hromadným dopravným prostriedkom sú približne rovnaké. V súčasnosti pracuje ako asistent v kuchyni, keď nový pracovný pomer vznikol od 1.4.2015 a hodinová mzda predstavuje sumu 6,50 libier (8,92 eur) brutto, má stanovený 40 hodinový týždenný pracovný čas. Z tohto dôvodu bol nútený presťahovať sa, kde za jednu izbu platí nájomné 370 libier (513,96 Eur), za elektrinu, plyn, odpad, TV a pod. platí mesačne 20 libier (27,78 Eur) mesačne a v dome bývajú štyria. Má za to, že jeho pomery mu nedovoľujú platiť stanovené výživné, je neprimerane vysoké. Schopný je uhrádzať výživné na každé dieťa po 140,-Eur mesačne. Vzhľadom na uvedené navrhuje zmeniť rozsudok okresného súdu tak, že mu bude stanovené výživné na každé dieťa po 140,-Eur, prípadne rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na nové konanie.

Matka maloletých detí a kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadřili.

Krajský súd Žilina, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti rozsudku, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný (§ 201, § 204 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1, 2 písm. a/ O.s.p. a rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Vo všeobecnosti platí, že len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova (§ 156 ods. 3 O.s.p.). Táto základná procesná zásada je prelomená ust. § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine, podľa ktorého zmenu pomerov v zmysle tohto ustanovenia je možné definovať ako taký stav, ktorý je odlišný od stavu, ktorý bol rozhodujúci pri pôvodnom (predchádzajúcom) rozhodovaní. Zásadne sa musí jednať o zmenu závažnejšieho charakteru, t.j. o tzv. podstatnú zmenu a to tak na strane povinného rodiča, ako aj oprávneného maloletého dieťaťa.

V danej veci o výživnom bolo naposledy rozhodované rozsudkom Okresného súdu Čadca č.k. 14P/10/2011-78 zo dňa 15.3.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.4.2012. Otec maloletých detí bol zaviazaný prispievať na výživu každého dieťaťa mesačne sumou 120,-Eur počnúc dňom 22.7.2011. V čase vyhlásenia tohto rozsudku maloletý Y. mal 14 rokov, navštevoval základnú školu a v súčasnej dobe má 17 rokov, od 1.9.2014 je študentom strednej školy (Technická odborná škola - maturitný odbor). S týmto sú spojené zvýšené náklady na cestovné, učebné pomôcky, pracovné oblečenie na prax. V čase pôvodného rozhodovania aj v súčasnosti je členom rybárskeho zväzu. Mal. Q. od posledného rozhodnutia je o 3 roky staršia, je žiačkou 8. ročníka základnej školy, je v puberte, čím sa u nej rovnako zvýšili náklady v súvislosti s vekom. Navštevuje tanečný krúžok, hráva futbal. Z uvedeného je zrejmé, že u maloletých nastali podstatné zmeny v súvislosti s vekom a u mal. Y. s nástupom na strednú školu technického charakteru.

Otec maloletých pracuje mimo územia SR. V čase posledného rozhodovania o výživnom dosahoval priemerný mesačný čistý príjem 900,-Eur, v súčasnosti dosahuje priemerný príjem 1.263,42 Eur. K odvolaniu priložil novú pracovnú zmluvu, v zmysle ktorej od 1.4.2015 dosahuje priemerný mesačný príjem v hrubom 1.427,20 Eur. V čase pôvodného rozhodovania o výživnom náklady na jeho bývanie v zahraničí predstavovali 450 libier, v súčasnosti 400 libier a od 1.4.2015 mesačne 407 libier. Z konštatovaného vyplýva, že u otca sa zmenili pomery ohľadom mesačného príjmu, keď tento v čase rozhodovania okresného súdu dosahoval v priemere o 363,- Eur vyšší oproti obdobiu, keď bolo rozhodované o pôvodnom výživnom. Pokiaľ ide o náklady na bývanie otca v zahraničí, tieto sú približne rovnaké, porovnaním nákladov prezentovaných samotným otcom maloletých detí.

Matka maloletých v čase posledného rozhodovania o výživnom bola nezamestnaná. V súčasnej dobe od 9.7.2014 je evidovaná na úrade práce ako uchádzača o zamestnanie, pričom úrad práce v profesii matky neeviduje žiadne voľné miesta. V r. 2014 podstúpila operáciu nohy, čo jej podstatne znižuje možnosť nájsť si vhodné zamestnanie. Z lustrácie v sociálnej poisťovni vyplýva, že matka vykonávala práce na dohodu o pracovnej činnosti, z ktorej činnosti v období od 04.04.2014 do 22.04.2014 mala vymeriavací základ na výpočet poistného 52,-Eur, v období od 2.5.2014 do 24.6.2014 84,-Eur a 71,24 Eur. Okrem toho v súkromnom čase doučuje angličtinu, z čoho má príjem zhruba 150,-Eur mesačne.

K zmene pomerov môže dôjsť na strane oprávneného, povinného alebo na oboch stranách. Vychádzajúc z vyššie konštatovaného odvolací súd vyhodnotil, že k zmene pomerov došlo tak u maloletých detí, ako aj u povinného otca. Ďalej vychádzal z toho, že výživné dieťaťa zahŕňa sumu potrebnú na jeho výživu vo vlastnom zmysle tohto slova, potom sumu na uspokojovanie hmotných potrieb ako je šatstvo, obuv a pod., ako aj prostriedky na ďalšie potreby pre úspešný vývoj dieťaťa. Odôvodnené potreby dieťaťa však majú takisto svoju konkrétnu hranicu, ktorá je daná zásadne spotrebným charakterom výživného a závisí od veku dieťaťa. U otca sa priemerne zvýšil mesačný príjem o 363,-Eur, pričom výživné bolo spolu na obe maloleté deti zvýšené o 80,-Eur.

Vychádzajúc z konštatovaného odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku a zhodnotení výsledkov dokazovania, ktoré vo veci vykonal dospel k záveru, že okresný súd správne určil výšku výživovacej povinnosti otca voči maloletým deťom. Preto odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p. a vzhľadom na charakter prejednávanej veci (konanie vo veciach maloletého dieťaťa, ktoré možno začať aj bez návrhu - § 81 ods. 1 O.s.p.), žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.